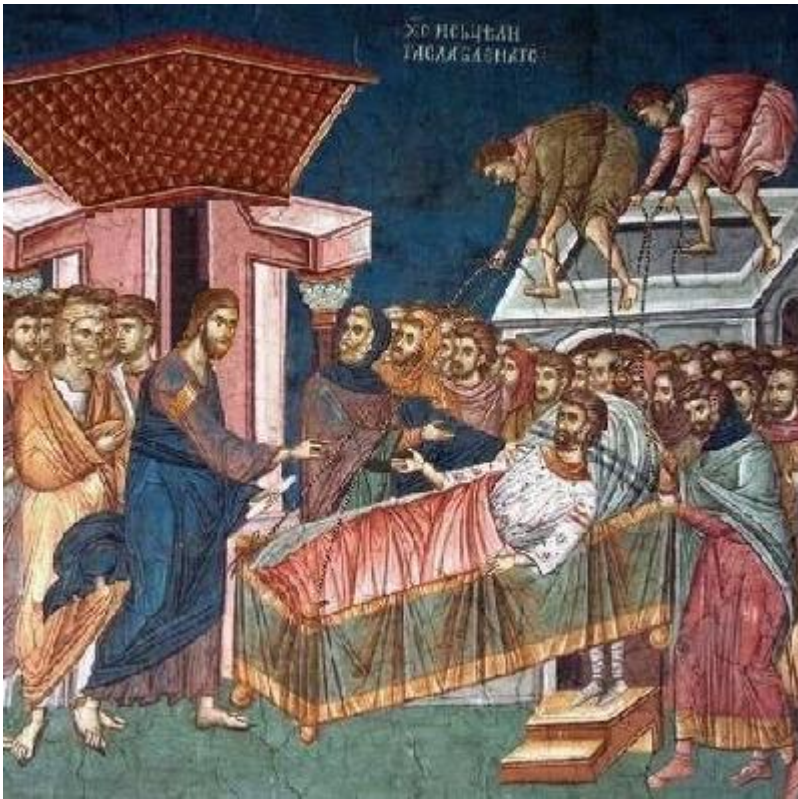

Вяра

Втора неделя на Великия пост - за разслабения

Чедо! Прощават ти се греховете (Марк. 2:5)

казва Христос в днешното Евангелие.

Благослови, отче!

Благочестиви християни, вярата е голяма помощ за човека, защото без нея не е възможно човек да получи Небесното царство, а с нея той може да отиде при Бога, както днешния разслабен, за когото разказва днешното свето Евангелие.

Евангелие от Марко, зачало 7

След няколко дни Той (Христос) пак влезе в Капернаум, и се разчу, че е в една къща. Тозчас се събраха мнозина, тъй че и пред вратата не можеха да се поберат, и Той им проповядваше словото. И дойдоха при Него с един разслабен, когото носеха четворица, и като не можеха да се приближат до Него поради навалищата, разкриха и пробиха покрива на къщата, дето се

намираше Той, и спуснаха одъра, на който лежеше разслабеният. Като видя вярата им, Иисус каза на разслабения: чедо, прощават ти се греховете. Там седяха някои от книжниците и размишляваха в сърцата си: какво тъй Богохулствува Тоя? Кой може да прощава грехове, освен един Бог? Иисус, веднага като узна с духа Си, че размишляват тъй в себе си, рече им: що размишлявате това в сърцата си? Кое е по-лесно да кажа на разслабения: прощават ти се греховете ли, или да кажа: стани, вземи си одъра и ходи? Но за да знаете, че Син Човеческий има власт на земята да прощава грехове (казва на разслабения): тебе казвам: стани, вземи си одъра и върви у дома си. Той веднага стана и, като взе одъра си, излезе пред всички, тъй че всички се чудеха и славеха Бога, като казваха: никога такова нещо не сме виждали (Марк 2:1-12)

ТЪЛКУВАНИЕ

Когато Иисус Христос отишъл от Галилея в Капернаум и хората разбрали, че Той е в една къща, те прекратили работата си и отишли с голямо желание да Го слушат, като приказва. В Капернаум имало един болен от много време. Като чули, че Христос е дошъл, четрима роднини веднага взели болния на един одър и го занесли при Него, понеже вярвали без никакво съмнение, че Той може да го изцери. Но като стигнали и не могли да влязат при Христа поради многото хора, покачили болния на къщата и го спуснали с въжета с одъра при Христа и Той, като видял голямата им вяра, рекъл на болния: „Чедо, прощават ти се греховете заради вярата ти“. Наистина голяма вяра са имали и болният и онези, които го носели. Защото, ако нямаха вяра, и болният нямаше да им позволи да го носят по улиците. Но понеже имали голяма вяра, за това са го носели толкова от далеч и разпокрили къщата, за да го спуснат при Христа, и за това болният оздравял и близките му се освободили от труда да го носят. Като му простил греховете,

Христос изцерил тялото му, за да покаже, че тялото се е мъчило от греха. Наистина голямо зло е грехът, защото не само погубва душата, но и на тялото донася болест, както и на Адам донесе - срам и труд, на Каин - страх и търпение, а на днешния разслабен, когото Христос изцелил, като му простил греховете - слабост. А фарисеите си мислели: „*Как може човек да прощава грехове?*“, понеже считали Христа за обикновен човек. Но Той, като Бог прочел мисълта им и за да им покаже, че е Самият Бог, казал, че има власт да прощава греховете, което и веднага направил, като наредил на болния да стане и той пред всички си взел одъра и си тръгнал. А хората се почудили и прославили всемогъщия Бог, Който опростил греховете на болния и го изцерил. За това Христос казал на болния пред всички да си вземе одъра, за да не кажат че го е изцерил призрачно. О колко голямо зло е грехът и колко злини донася! И на тялото, и на душата. И ние, когато тялото ни страда от болест, търсим различни начини да го изцерим, а когато душата страда от грях, изобщо не се грижим, за това Бог често допуска тялото да бъде сполетявано от болест или нараняване, за да се изцери и очисти душата. Но да не мислите, че болеста сполетява тялото само поради грях. Знайте че тя идва и от преяждане, пиянство, безделие и други. Идва и за изпитание, за да види Бог дали сме благодарни, както Бог изпита праведния Иов с рани а Иосиф с тъмница. За това когато ни споходи някоя болест, да не роптаем, и да не хулим, а да размислим и ако болеста ни е от някой грях, да го изоставим, ако е от пиянство и безделие, да не ги вършим вече, а ако е за изпитание, пак да не се гневим, а да търпим с благодарност. Защото както сме приели от Бога толкова блага, здраве, живот, изобилие и други, така трябва да приемем и болестта, която Бог дава за наша полза според низследимите Му съдби и предвиждания за нашите дела.

ПОУЧЕНИЕ

Възлюблени слушатели, братя, Бог ни наказва, като милостив баща, за да се поправим, за това трябва да търпим с благодарност всичко, което се случва, и да знаем, че то се случва по Негова воля. Да не мислим, че Бог е само милостив, но да знаем, че Той е и справедлив. Когато изпаднем в нужда, се надяваме, че само щом речем: Господи помилуй, или кажем една хладна молитва, Бог веднага ще ни послуша по голямата Си милост, но се лъжем. Защото Божията справедливост иска молитвата ни да бъде отправена с голяма вяра и надежда. За това искаме много от Бога, но не получаваме, а трябва щом ни споходи някоя болест или нужда, да възлагаме цялата си надежда на Бога и да Му се молим със смирение и благодарност, както е направил цар Езекия, когото Бог излекувал и му добавил още петнайсет години живот. Така и ние трябва първо да се молим на Бога и едва след това да викаме лекар. Защото без Божията помощ не е възможно да се освободим от грях или болест. За това трябва да имаме любов, смирение, чистота, правда, въздържание и добре да спазваме Божиите заповеди, за да бъде Бог наш помощник и милостив към нас. Защото всички сме болни от грехове, единствено Бог е безгрешен. За това сега трябва да оставим безмерното ядене и пиене, което повлича към грях, достатъчно слугувахме до сега на тялото и на страстите, да послугуваме сега през поста и на душата. И никой да не казва, че не може да пости поради старост, или слабост, а всички да позатруднят тялото си. Защото само онези, които отсекат своите зли дела и се покорят на Бога, ще получат Небесното царство. В древността много философи са постели и не са пиели нищо друго, освен вода, за да овладеят философската наука, а защо ние не постим, за да придобием Небесното царство? Ниневитяните, макар да били неверници, се покаяха от проповедта на пророк Иона с голям пост, а на нас толкова апостоли и свети Отци ни проповядват да постим, но ние пак ядем и пием без мярка. И не мислим, че ще даваме отговор пред Бога за всичките си

лоши дела. А най-вече свещениците, които не поучават хората да знаят, че през тази седмица не е разрешена употребата на олио и вино, а трябва с всеки изминал ден, колкото повече наближава светото Възкресение, толкова повече да се трудим с Божията помощ за Небесното царство. Нему слава във вечните векове, Амин.

{{_LINK1_}}